Pobřežím bloudím - Vosmanská, Karla

```
        C                  Am               G                    C        G
1.      Pobřežím bloudím, chodím až k lodím, chtěla bych na jedné neznámé plout.
        C                   Am              G                    C
        Když v modré dálky, odplouvaj bárky, musím si jen povzdechnout.
        F              C         Adim  C      F C         G
        Na bílé peřeji nechat se nést, uvidět země, třpyt vzdálených měst.
        C             Am               G               C
        Na lodi bílé, žít blahé chvíle, necítit bolest a stesk.

2.      Čas rychle maří, než přišlo stáří, šla jsem se k přístavu poohlédnout.
        Tam přišla láska, s ní velká sázka, plavčík však odplouvá tmou.
        Do písku v pobřeží psávám svůj žal, koukám se na ptáky, jak letí v dál.
        Ráno, když svítá, smutek mě vítá, není kdo by mě na bárku vzal.
```